

Arrest

nr. 321 354 van 7 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 26 juli 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. MANDELBLAT verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.M. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op (...) in Rustavi en hebt u de Georgische nationaliteit. U baatte een webshop uit en uw familie werd daardoor afgeperst door criminele organisaties. Ook vermoedde u dat men geld van uw bankrekening probeerde te stelen en schreef u dit eveneens toe aan de criminele organisaties. Net omwille van de constante afpersing kreeg u last van stress en verloor u daarbij regelmatig het bewustzijn. Uw echtgenoot G.N. (...) ((...)) die in 2017 zelf was afgeperst door criminele organisaties - daarbij werd zijn auto zelfs beschadigd- trachtte u te behoeden van meer stress door zo weinig mogelijk informatie te delen met u over de criminele organisaties die jullie trachtten af te persen. Uit vrees voor represailles van die organisaties beslisten jullie om Georgië definitief te verlaten. Tussen 17 en 20 december verlieten jullie het land en kwamen op 22/02/2023 aan in België om er diezelfde dag een verzoek tot

internationale bescherming in te dienen bij de Belgische asielautoriteiten. Zo'n 2-3 weken voor uw eerste gehoor op het Commissariaat kwamen mensen uw schoonmoeder in Georgië vragen waar uw familie was. Ter staving van uw legden jullie de volgende documenten neer: screenshots van de Facebookpagina van uw webshop, verpakkingsmateriaal van die webshop, Facebook Messenger berichten met betrekking tot de toenmalige autohandel van uw echtgenoot, een dreigbericht die uw man een week voor het eerste gehoor had ontvangen via Facebook Messenger, een foto van de Rustavi market waar uw echtgenoot zijn autohandel uitbaatte, een foto van een beschadigde ruit, foto van een gevandaliseerde wagen, schriftelijke verklaring van de politie met betrekking tot een proces-verbaal die uw schoonmoeder in 2017 had laten opstellen, medische documenten met betrekking tot de vergiftiging van uw echtgenoot en van de verwonding aan zijn kaak.

Tijdens uw tweede interview legden jullie schriftelijke verklaringen neer van jullie priester, van familieleden en bureaus die jullie problemen in Georgië moesten bevestigen. Jullie lieten eveneens 2 medische verslagen nasturen die uw psychologische begeleiding in Georgië moesten bewijzen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als die werden van uw echtgenoot. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongeloofwaardige en ongegronde karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Tijdens jullie gehoren verwezen zowel u als uw echtgenote naar het feit dat zij psychologische problemen zou hebben als gevolg van jullie problemen in Georgië. Jullie legden echter geen bewijsstukken neer die deze psychologische problemen enigszins konden aantonen. De beide gehoren met uw echtgenote verliepen voorts vlot en zonder incidenten.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vervolging vreest in Georgië omdat u weigerde om uw zakelijke inkomsten te delen met de criminele autoriteiten. U slaagde er echter niet in om die vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst was u flagrant tegenstrijdig over de start van uw problemen met de criminele autoriteiten na uw huwelijk in maart 2021. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat u in december 2021 voor het eerst door de criminele autoriteiten was benaderd (GV1 P. 8). Tijdens het tweede gehoor bleek u plots pas zes maanden, middenin 2022, voor uw feitelijk vertrek uit Georgië voor het eerst problemen te hebben gekend met die criminelen (GV2 P. 10). Deze flagrante tegenstrijdigheid met betrekking tot de start van uw problemen na uw huwelijk plaatste reeds bij aanvang een groot voorbehoud op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Voorts was u tegenstrijdig toen u opmerkte dat uw familie en kennissen in Georgië niet langer werden benaderd door de criminele autoriteiten nadat die 2-3 weken voor uw eerste gehoor op het Commissariaat bij uw buur waren langs geweest (GV1 P. 8 & GV2 P. 3). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat er wel nog naar jullie werd gevraagd, meer bepaald door de persoon die uw het dreigbericht via Messenger had gestuurd (GV2 S. (...) P. 3) waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder werd ondermijnd.

U was eveneens tegenstrijdig toen u eerst verklaarde dat u bij de politie was gaan klagen nadat de criminele autoriteiten uw zaak en uw auto's hadden beschadigd (GV1 P. 7; P. 9) – uw echtgenote bevestigde dat eveneens (GV1 S. (...) P. 4) – om vervolgens te ontkennen dat u ooit persoonlijk bij de politie was geweest dat het in feite uw moeder was die klacht bij de politie had neergelegd voor de beschadiging van haar wagen (GV2 P. 8).

Bovendien slaagde u er niet in om het verband tussen de gevandaliseerde auto van uw moeder en uw eigen problemen met de criminele autoriteiten op een aannemelijke wijze aan te tonen. Zo is het frappant dat de criminele autoriteiten niet eerder hadden gekozen om de auto's te beschadigen die u te koop had staan in een poging om uw handel te saboteren. Voorts is het eveneens frappant dat u niet samen met uw moeder een klacht had ingediend gezien het feit dat u de persoon was die zij door het vandalisme trachtten te treffen.

Het feit dat de door u voorgelegde politie-aangifte (zie groene map, bijlage 8) evenmin verwees naar een mogelijk verband met uw problemen maakte het door u gelegd verband tussen haar beschadigde wagen en uw problemen met de criminele organisaties ongeloofwaardig.

Voorts was het frappant hoe weinig u wist over de personen die u herhaaldelijk bedreigden. Zo kwam u amper verder dan dat de criminele autoriteiten loopjongens naar u toestuurde om u af te persen (GV2 P. 10). Redelijkerwijs zou verwacht kunnen worden dat u zich meer zou informeren naar de personen die zowel u als uw familie herhaaldelijk viseerden en met de dood bedreigden wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder ondermijnde.

Los van de geloofwaardigheid van uw asielmotieven dient gewezen te worden op het feit dat u geen bescherming hebt gezocht voor uw problemen in Georgië.

...

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging hebt ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen.

Zo verklaarde u niet naar de politie te zijn gestapt uit gebrek aan vertrouwen omdat die de klacht van uw moeder met betrekking tot de beschadigde wagen niet zou hebben behandeld (GV2 P. 18). Het gegeven dat de politie de klacht van uw moeder onbehandeld had gelaten is echter een blote bewering en neemt bovendien niets weg aan uw verantwoordelijkheid om uw eigen problemen bij de politie aan te klagen.

U beweerde eveneens dat het indienen van een klacht zowel u als uw familie enkel meer problemen zou berokkenen (GV2 P. 9-10). Uw vrouw beweerde voorts dat niemand veilig is in Georgië en dat er doden moeten vallen alvorens dat een zaak wordt onderzocht (GV2 S. (...) P. 8). Ook dat zijn echter blote beweringen die bijgevolg evenmin konden worden aangenomen.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u ter staving voorlegde brengen geen verandering in bovenstaande appreciatie.

Zo wordt er geen twijfel geplaatst bij het feit dat uw echtgenote een webshop uitbaatte of dat u in het verleden een autohandel had. Wat het dreigbericht betreft die u een week voor uw eerste gehoor zou hebben ontvangen dient voornamelijk gewezen te worden op de wel erg toevallige timing de verzending. Zulke berichten kunnen overigens makkelijk geësceneerd worden, wat de bewijswaarde ervan relatief maakt. Dit geldt eveneens voor de verklaringen van uw priester, familieleden en bureaus die u ter staving voorlegde. De foto's van de kapotte ruit en de beschadigde auto's zeggen niets over de omstandigheden waarin die schade werd toegebracht waardoor de bewijskracht ervan relatief maakt, het document van de politie van Rustavi bevestigt louter dat uw moeder een pv liet opstellen in november 2017 zonder enig verband te leggen met uw persoonlijke problemen. De medische documenten die u voorlegde konden evenmin overtuigen omdat die opnieuw weinig vertelden over de oorzaak van uw aandoeningen. Tijdens uw interview suggereerde u overigens zelf dat uw vergiftiging mogelijk een loutere allergische reactie was geweest (GV2 P. 12) wat de

ernst van uw vluchtrelaas enkel verder had onderuit haalde. De medische documenten die uw echtgenote voorlegde konden evenmin overtuigen. Zo verklaarde u dat het bewijsstukken waren die moesten aantonen dat zij psychologisch werd opgevolgd als gevolg van de bedreigingen. Geen van beide voorgelegde documenten hebben echter betrekking op psychologische behandeling van uw echtgenote. Het eerste document heeft betrekking op de noodkeizersnede die zij op 30/01/2022 had ondergaan maar verwijzen louter naar het feit dat zij tijdens haar zwangerschap werd behandeld voor een nasale infectie en dat zij was bevallen met een keizersnede.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”.

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van G.N. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op (...) geboren in Rustavi en hebt u de Georgische nationaliteit. In 2017 ging u, als student, auto's verkopen op de markt in Rustavi om uw zieke moeder financieel te ondersteunen. U werd al snel aangesproken door mensen uit het crimineel milieu die een deel van uw inkomsten opeisten. U beloofde telkens dat u hen zou betalen maar liet na om die beloftes na te komen. Toen de criminele autoriteiten dat opmerkten begonnen zij uw zaak en uw auto's opzettelijk te beschadigen. U stapte naar de politie maar die grepen niet in waardoor u genooddaakt was om uw autohandel na vier maanden op te doeken. Na de sluiting van uw handel trok u als student naar kuststeden en skioorden om er tijdens de toeristische seizoenen te gaan werken. U werkte eveneens als aankoper bij het leger. Gedurende heel die periode lieten de criminele autoriteiten u met rust. In maart 2021 trouwde u met S.M. (...) (...). Uw echtgenote had sinds november 2020 een webshop waarop zij juwelen verkocht. In december 2021 werd u net omwille van die webshop benaderd door de criminele autoriteiten die opnieuw eisten dat u een deel van de inkomsten met hen zou delen. Tijdens die eerste ontmoeting in december werd u door hen uitgenodigd om een glas te drinken. De volgende dag echter werd u in het ziekenhuis opgenomen met symptomen van een vergiftiging. Na dat incident zou u echter blijven ingaan op de uitnodigingen van de criminele autoriteiten die u telkens opnieuw bleven aanmanen om hen te betalen. U bleef beloven dat u hen zou betalen zonder dat effectief te doen. Na verloop van tijd stelden de criminele autoriteiten zich agressiever op naar u toe en dreigden ermee om u te straffen en dat uw kind daarbij als wees zou moeten opgroeien. In juli 2022 werd u vervolgens zonder geldige reden ontslagen van uw job bij Socar Gaz en u vermoedde dat de criminele autoriteiten achter uw ontslag zaten. Tijdens de eerstvolgende ontmoeting met die criminele kwam het tot een ruzie waarbij er klappen vielen. U raakte daarbij gekwetst aan uw kaak en diende daarvoor medisch verzorgd te worden. De bedreigingen naar u toe en naar uw gezin bleven duren en enkele maanden voor jullie vertrek uit Georgië werd er een raam van jullie woning beschoten terwijl uw echtgenote thuis was. Door dat incident kreeg uw echtgenote enorme last van stress, waarbij zij soms haar bewustzijn verloor. Ook kreeg zij last van paniekaanvallen en moest daarvoor psychologisch worden opgevolgd. De grote stress die zij ervaarde had eveneens gevolgen op haar zwangerschap. Na de aanval op jullie huurwoning trokken jullie in bij uw schoonmoeder alvorens de uiteindelijke beslissing te nemen om Georgië definitief te verlaten. Tussen 17 en 20 december verlieten jullie het land en kwamen op 22/02/2023 aan in België om er op diezelfde dag een verzoek tot internationale bescherming in te dienen bij de lokale asielautoriteiten. Zo'n 2-3 weken voor uw eerste gehoor op het Commissariaat bleek uw buur op uw voormalig woonadres in Rustavi bezocht te zijn geweest door mensen die actief naar u en uw familie op zoek waren. Ruim een week voor uw eerste gehoor op het Commissariaat ontving u een dreigbericht op Facebook Messenger die afkomstig was van een onbekend persoon.

Ter staving van uw legden jullie de volgende documenten neer: screenshots van de Facebookpagina van de webshop van uw echtgenote, verpakkingsmateriaal van die webshop, Facebook Messenger berichten met betrekking tot uw toenmalige autohandel, een dreigbericht die u een week voor het eerste interview zou hebben ontvangen via Facebook Messenger, een foto van de Rustavi markt van waar u uw autohandel dreef, een foto van een beschadigde ruit, foto van een gevandaliseerde wagen, schriftelijke verklaring van de politie met betrekking tot een proces-verbaal die uw moeder in 2017 had laten opstellen, medische documenten met betrekking tot uw vergiftiging en uw kaak.

Tijdens uw tweede interview legde u schriftelijke verklaringen neer van uw priester, van familieleden en bureaus die bevestigden dat u problemen had in Georgië. U liet eveneens 2 medische verslagen nasturen die de psychologische begeleiding van uw echtgenote in Georgië moesten bewijzen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Tijdens jullie gehoren verwezen zowel u als uw echtgenote naar het feit dat zij psychologische problemen zou hebben als gevolg van jullie problemen in Georgië. Jullie legden echter geen bewijsstukken neer die deze

psychologische problemen enigszins konden aantonen. De beide gehoren met uw echtgenote verliepen voorts vlot en zonder incidenten.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vervolging vreest in Georgië omdat u weigerde om uw zakelijke inkomsten te delen met de criminele autoriteiten. U slaagde er echter niet in om die vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst was u flagrant tegenstrijdig over de start van uw problemen met de criminele autoriteiten na uw huwelijk in maart 2021. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat u in december 2021 voor het eerst door de criminele autoriteiten was benaderd (GV1 P. 8). Tijdens het tweede gehoor bleek u plots pas zes maanden, middenin 2022, voor uw feitelijk vertrek uit Georgië voor het eerst problemen te hebben gekend met die criminelen (GV2 P. 10). Deze flagrante tegenstrijdigheid met betrekking tot de start van uw problemen na uw huwelijk plaatste reeds bij aanvang een groot voorbehoud op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas.

Voorts was u tegenstrijdig toen u opmerkte dat uw familie en kennissen in Georgië niet langer werden benaderd door de criminele autoriteiten nadat die 2-3 weken voor uw eerste gehoor op het Commissariaat bij uw buur waren langs geweest (GV1 P.8 & GV2 P. 3). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat er wel nog naar jullie werd gevraagd, meer bepaald door de persoon die uw het dreigbericht via Messenger had gestuurd (GV2 S. (...) P. 3) waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder werd ondermijnd.

U was eveneens tegenstrijdig toen u eerst verklaarde dat u bij de politie was gaan klagen nadat de criminele autoriteiten uw zaak en uw auto's hadden beschadigd (GV1 P. 7; P. 9) – uw echtgenote bevestigde dat eveneens (GV1 S. (...) P. 4) - om vervolgens te ontkennen dat u ooit persoonlijk bij de politie was geweest dat het in feite uw moeder was die klacht bij de politie had neergelegd voor de beschadiging van haar wagen (GV2 P. 8).

Bovendien slaagde u er niet in om het verband tussen de gevangenisgezette auto van uw moeder en uw eigen problemen met de criminele autoriteiten op een aannemelijke wijze aan te tonen. Zo is het frappant dat de criminele autoriteiten niet eerder hadden gekozen om de auto's te beschadigen die u te koop had staan in een poging om uw handel te saboteren. Voorts is het eveneens frappant dat u niet samen met uw moeder een klacht had ingediend gezien het feit dat u de persoon was die zij door het vandalisme trachtten te treffen. Het feit dat de door u voorgelegde politie-aangifte (zie groene map, bijlage 8) evenmin verwees naar een mogelijk verband met uw problemen maakte het door u gelegd verband tussen haar beschadigde wagen en uw problemen met de criminele organisaties ongeloofwaardig.

Voorts was het frappant hoe weinig u wist over de personen die u herhaaldelijk bedreigden. Zo kwam u amper verder dan dat de criminele autoriteiten loopjongens naar u toestuurde om u af te persen (GV2 P. 10). Redelijkerwijs zou verwacht kunnen worden dat u zich meer zou informeren naar de personen die zowel u als uw familie herhaaldelijk viseerden en met de dood bedreigden wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder ondermijnde.

Los van de geloofwaardigheid van uw asielmotieven dient gewezen te worden op het feit dat u geen bescherming hebt gezocht voor uw problemen in Georgië.

...

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging hebt ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen.

Zo verklaarde u niet naar de politie te zijn gestapt uit gebrek aan vertrouwen omdat die de klacht van uw moeder met betrekking tot de beschadigde wagen niet zou hebben behandeld (GV2 P. 18). Het gegeven dat de politie de klacht van uw moeder onbehandeld had gelaten is echter een blote bewering en neemt bovendien niets weg aan uw verantwoordelijkheid om uw eigen problemen bij de politie aan te klagen.

U beweerde eveneens dat het indienen van een klacht zowel u als uw familie enkel meer problemen zou berokkenen (GV2 P. 9-10). Uw vrouw beweerde voorts dat niemand veilig is in Georgië en dat er doden moeten vallen alvorens dat een zaak wordt onderzocht (GV2 S. (...) P. 8). Ook dat zijn echter blote beweringen die bijgevolg evenmin konden worden aangenomen.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u ter staving voorlegde brengen geen verandering in bovenstaande appreciatie.

Zo wordt er geen twijfel geplaatst bij het feit dat uw echtgenote een webshop uitbaatte of dat u in het verleden een autohandel had. Wat het dreigbericht betreft die u een week voor uw eerste gehoor zou hebben ontvangen dient voornamelijk gewezen te worden op de wel erg toevallige timing de verzending. Zulke berichten kunnen overigens makkelijk geësceneerd worden, wat de bewijswaarde ervan relatief maakt. Dit geldt eveneens voor de verklaringen van uw priester, familieleden en bureaus die u ter staving voorlegde. De foto's van de kapotte ruit en de beschadigde auto's zeggen niets over de omstandigheden waarin die schade werd toegebracht waardoor de bewijskracht ervan relatief maakt, het document van de politie van Rustavi bevestigt louter dat uw moeder een pv liet opstellen in november 2017 zonder enig verband te leggen met uw persoonlijke problemen. De medische documenten die u voorlegde konden evenmin overtuigen omdat die opnieuw weinig vertelden over de oorzaak van uw aandoeningen. Tijdens uw interview suggereerde u overigens zelf dat uw vergiftiging mogelijk een loutere allergische reactie was geweest (GV2 P. 12) wat de ernst van uw vluchtrelaas enkel verder had onderuit haalde. De medische documenten die uw echtgenote voorlegde konden evenmin overtuigen. Zo verklaarde u dat het bewijsstukken waren die moesten aantonen dat zij psychologisch werd opgevolgd als gevolg van de bedreigingen. Geen van beide voorgelegde documenten hebben echter betrekking op psychologische behandeling van uw echtgenote. Het eerste document heeft betrekking op de noodkeizersnede die zij op 30/01/2022 had ondergaan maar verwijzen louter naar het feit dat zij tijdens haar zwangerschap werd behandeld voor een nasale infectie en dat zij was bevallen met een keizersnede.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in wat zich aandient als een enig middel op de "Schending van art. 1 van de Vluchtelingenconventie van 28/07/1951 en van art. 48/3, 57/6 en 62 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 en miskenning van de zorgvuldigheidsplicht."

Waar hen tegenstrijdige verklaringen worden verweten, doen verzoekende partijen gelden:

"Benadrukt moet worden dat tegenpartij niet in twijfel trekt dat verzoeker in het verleden een autohandel uitbaatte. Ze betwist ook niet de oprichting van de webshop van verzoekster. Deze elementen zijn centrale onderdelen van hun asielaanvraag, dus is er geen reden om de rest van hun verhaal in twijfel te trekken.

Bovendien is het duidelijk dat tijdens hun interviews verwarringen zijn ontstaan, die zij niet kunnen verklaren. Verzoekers houden aan hun versie dat hun problemen in december 2021 zijn begonnen. Ze houden ook vast aan de versie dat de laatste keer dat ze werden bedreigd, was via Facebook-berichten een week voor hun eerste gesprek bij het CGVS.

Ten slotte heeft verzoeker duidelijk uitgelegd dat het zijn moeder was die de klacht indiende en niet hijzelf (PO-2 p.8):

(...)

Er is dus geen sprake van een tegenstrijdigheid met betrekking tot dit punt."

Met betrekking tot het verband tussen de beschadigde auto en verzoekers problemen met de criminelen, het feit dat deze criminelen er niet eerder voor kozen om de auto te beschadigen en zijn bedrijf te saboteren, het

verwijt dat hij niet samen met zijn moeder klacht indiende en het verwijt dat hij niet veel informatie had over de personen die hem saboteerden, voeren verzoekende partijen aan:

“Verzoeker is van mening dat hij door de criminele autoriteiten werd gevisieerd omdat hij een bloeiende onderneming had. Toen hij zijn autohandel had, beschikte hij over spaargeld en werd bedreigd om een deel van zijn inkomsten aan deze criminele autoriteiten te geven.

De webshop van zijn vrouw was ook een goed draaiende activiteit die steeds meer geld opleverde. Dit trok de aandacht van de criminele autoriteiten die wilden profiteren van hun inkomsten.

Verzoeker legt uit dat deze criminele autoriteiten eerst de "zachte" methode hebben toegepast door hem te bedreigen. Toen merkten ze dat dit niet werkte en hij geen geld aan hen zou geven, hebben ze zijn auto beschadigd.

Bovendien, zoals verzoeker uitlegde, is het zijn moeder die de klacht indiende bij de politie, omdat de auto op haar naam was geregistreerd (PO-2 p.8).

Ten slotte wil verzoeker benadrukken dat zij geen verdere informatie kunnen verstrekken over de personen die hen bedreigden. Het waren altijd tussenpersonen en hun uitwisselingen waren zeer kort.”

Betreffende de beschermingsmogelijkheden in Georgië, betogen verzoekende partijen:

“Verzoeker benadrukt dat hij een klacht had ingediend op het moment dat zijn auto beschadigd was. Vervolgens hebben de autoriteiten geen enkele maatregel genomen en zijn klacht heeft geen gevolgen gehad, waardoor verzoeker niet meer wilde klagen (verzoekster PO-2 p.5).

(...)

Bovendien moet er worden benadrukt dat de vraag niet is of verzoekers stappen hebben ondernomen om hulp van de autoriteiten te krijgen, noch of er een dergelijke bescherming van de autoriteiten bestaat, maar wel of deze bescherming die door de Georgische autoriteiten wordt geboden, effectief is.

Uw Raad heeft de gelegenheid gehad om te herinneren, in een uitspraak n° 72 734 van 03.01.2012, dat:

(...)

Tegenpartij verwijst naar de COI Focus van 11.12.2023 (niet bijgevoegd in hun administratief dossier) en erkent dat er de afgelopen jaren sprake is van stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken. Ze is echter van mening dat in het algemeen nog steeds kan worden gesteld dat bescherming door de Georgische autoriteiten geboden wordt, behalve in specifieke en individuele situaties.

Het COI Focus werpt inderdaad licht op verschillende specifieke situaties die niet overeenkomen met de situatie van verzoekers die bedreigd en vervolgd zijn door criminele autoriteiten.

Echter is er maar weinig ontwikkeling over het algemene functioneren van de Georgische autoriteiten. In dit geval is er slechts één pagina ontwikkeling over het algemeen functioneren van de politie. Deze enige pagina van een COI Focus is niet voldoende om te schatten dat verzoekers effectieve hulp van de autoriteiten hadden kunnen krijgen.

Bovendien blijkt uit deze magere ontwikkelingen dat de politieagenten beïnvloed kunnen worden door persoonlijke belangen of connecties binnen de politie en dat de kwaliteit van de onderzoeken niet altijd bevredigend is (p.39):

(...)

Het blijkt eveneens uit dit COI Focus dat de rechterlijke macht een gebrek aan onafhankelijkheid en transparantie vertoont (p.35-37) :

(...)

Er blijkt dus niet uit het bovengenoemde COI Focus dat verzoekers effectieve bescherming van de Georgische autoriteiten zouden kunnen krijgen, zoals tegenpartij in de bestreden beslissingen beweert.”

Aangaande de via Messenger ontvangen bedreigingen en getuigenissen, stellen verzoekende partijen:

“Tegenpartij neemt een volledig stereotiepe motivatie aan en kan een document niet afwijzen zonder eerst de inhoud ervan te analyseren.

In een arrest n°58 322 van 22.03.2011 heeft Uw Raad een brief in aanmerking genomen die aan de asielzoeker was gericht door zijn broer en geoordeeld dat (...)

Het was dus aan tegenpartij om de inhoud van de ingediende getuigenissen te onderzoeken en deze niet af te wijzen op basis van het principe dat een privaat document per definitie geen enkele garantie van betrouwbaarheid zou bieden.

Bovendien heeft verzoeker met betrekking tot de via Messenger ontvangen berichten schermafbeeldingen van het gesprek ingediend met de naam van de persoon, evenals de datum en tijd van de verzonden berichten. Dit element moet dus worden beschouwd als een begin van bewijs van de ontvangen bedreigingen.

Bij het nemen van de bestreden beslissing en na een zeer beperkt onderzoek van verzoekers verhalen heeft tegenpartij in strijd met het beginsel van behoorlijk bestuur misbruik gemaakt van haar bevoegdheden door een beslissing te nemen zonder de individuele situatie van verzoekers in haar geheel te hebben onderzocht.

Het CGVS heeft daarbij nagelaten de asielaanvraag in de zin van artikel 57/6 van de wet van 15.12.1980 ernstig en volledig te onderzoeken”.

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

*“Het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren,
Dienvolgens, de bestreden beslissing te hervormen en verzoekers in hoofddorde het statuut van vluchteling toe te kennen bij toepassing van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet.
Subsidiair: Verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen bij toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
Nog meer subsidiair: de bestreden beslissing te vernietigen.”*

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoekende partijen leggen ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota een kleurenkopie van een niet-vertaald document neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Volgens verzoekende partijen gaat het om een medisch attest waarin de psychische problemen in Georgië worden bevestigd.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen duiden niet concreet welke bepaling(en) van artikel 57/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), dat ingaat op de bevoegdheden van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, *in casu* en door de bestreden beslissingen geschonden zou(den) zijn. Evenmin werken zij uit waaruit deze schending zou (kunnen) bestaan. Derhalve wordt de schending van dit artikel door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.2. Verzoekende partijen kunnen verder niet worden gevolgd waar zij betogen dat verweerder misbruik van bevoegdheid zou hebben gemaakt *“door een beslissing te nemen zonder de individuele situatie van verzoekers in haar geheel te hebben onderzocht”*.

Dient in dit kader immers vooreerst te worden opgemerkt dat de bewering van verzoekende partijen als zou verweerder hebben nagelaten hun verzoek om internationale bescherming te onderzoeken niet de minste steun vindt in het dossier en een loutere en aperte miskenning betreft van de inhoud van zowel de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier als de bestreden beslissingen. Uit deze inhoud blijkt namelijk duidelijk dat de situatie van verzoekende partijen en de door hen aangevoerde feiten en nood aan internationale bescherming wel degelijk, *in concreto* en terdege werden onderzocht. Verzoekende partijen konden aangeven of zij procedurele noden hadden, werden gehoord bij de DVZ en konden aldaar hun asielmotieven uiteenzetten in de vragenlijst. Zij kregen de kans om in de loop van hun procedure internationale bescherming documenten neer te leggen en informatie aan te reiken. Bovendien kregen zij beide de kans om hun asielmotieven uitgebreid uiteen te zetten en toe te lichten tijdens hun respectieve persoonlijke onderhouds bij het CGVS. Eveneens werd door het CGVS het nodige onderzoek gevoerd in het kader van en inzake de specifieke, door verzoekende partijen aangevoerde feiten, situatie en nood aan bescherming. De bestreden beslissingen houden met al deze elementen bovendien uitdrukkelijk rekening en zijn hierop geschraagd. Dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen niet zou zijn onderzocht, kan bijgevolg bezwaarlijk ernstig worden genomen.

Dient bovendien te worden opgemerkt dat het begrip ‘misbruik van bevoegdheid’ inhoudt dat de administratieve overheid haar bevoegdheden heeft gebruikt voor een ander doel dan waarvoor zij zijn verleend. Van misbruik van bevoegdheid is slechts sprake wanneer uit objectieve, ter zake dienende en onderling overeenstemmende aanwijzingen blijkt dat een besluit uitsluitend of hoofdzakelijk is genomen ter bereiking van andere doeleinden dan gesteld. Wanneer het besluit meerdere doelen heeft, is er ook indien naast de geldige beweegredenen een niet gerechtvaardigde wordt aangevoerd, geen sprake van misbruik van bevoegdheid, zolang het wezenlijke doel niet wordt opgeofferd. Verzoekende partijen tonen, mede gelet op hetgeen voorafgaat, op generlei wijze aan dat aan de voormelde voorwaarden zou zijn voldaan. Bijgevolg maken zij hoegenaamd niet aannemelijk en kan niet worden aangenomen dat verweerder misbruik van bevoegdheid zou hebben gepleegd.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is

te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen niet op dienstige wijze aanvechten of betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunnen hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

Waar zij ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota een kleurenkopie neerleggen van een stuk waarvan zij aangeven dat het een medisch attest zou betreffen dat de psychische problemen in Georgië bevestigt, dient immers te worden vastgesteld dat aan dit stuk, gezien het slechts een kleurenkopie betreft, geen bewijswaarde kan worden gehecht. Dergelijke kleurenkopieën kunnen immers eenvoudigweg worden gemanipuleerd. Verder gaat dit stuk niet vergezeld van een voor eensluidende verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR RvV. Aldus is het onmogelijk de inhoud van dit stuk na te gaan. Hoe dan ook kan aan zulk stuk hoe dan ook slechts een ondersteunende bewijswaarde worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kan zulk stuk echter hoegenaamd niet volstaan om de teloorgang van geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen. Gezien hieronder zal blijken dat het betreffende stuk niet wordt neergelegd in het kader en ter adstructie van een geloofwaardig asielrelaas, kan aan dit stuk te dezen geen bewijswaarde worden toegekend. Ten overvloede kan overigens nog worden opgemerkt dat dit stuk afkomstig is van Georgië, dat het aldus noodzakelijkerwijze zaken attesteert van voor de komst van verzoekende partijen naar België, dat hieruit bijgevolg hoegenaamd niets kan worden afgeleid inzake eventuele psychische problemen in hoofde van verzoekster in België en dat aangenomen kan worden dat, zo verzoekster daadwerkelijk met dermate ernstige psychische problemen kampte dat zulks van invloed kon zijn op haar vermogen om haar verzoek om internationale bescherming te doorlopen en volwaardige verklaringen af te leggen, verzoekende partijen zulks zouden kunnen en moeten aantonen.

4.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.6. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van criminelen die hen afpersten.

De geloofwaardigheid van de door verzoekende partijen aangevoerde problemen en vrees wordt echter op fundamentele wijze ondermijnd doordat verzoekende partijen herhaald en frappant tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over de kernelementen in het door hen ten berde gebrachte asielrelaas. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissingen op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Vooreerst was u flagrant tegenstrijdig over de start van uw problemen met de criminele autoriteiten na uw huwelijk in maart 2021. Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat u in december 2021 voor het eerst door de criminele autoriteiten was benaderd (GV1 P. 8). Tijdens het tweede gehoor bleek u plots pas zes maanden, middenin 2022, voor uw feitelijk vertrek uit Georgië voor het eerst problemen te hebben gekend met die criminelen (GV2 P. 10). Deze flagrante tegenstrijdigheid met betrekking tot de start van uw problemen na uw huwelijk plaatste reeds bij aanvang een groot voorbehoud op de geloofwaardigheid van uw vluchrelaas.

Voorts was u tegenstrijdig toen u opmerkte dat uw familie en kennissen in Georgië niet langer werden benaderd door de criminele autoriteiten nadat die 2-3 weken voor uw eerste gehoor op het Commissariaat bij uw buur waren langs geweest (GV1 P.8 & GV2 P. 3). Uw echtgenote daarentegen verklaarde dat er wel nog naar jullie werd gevraagd, meer bepaald door de persoon die uw het dreigbericht via Messenger had gestuurd (GV2 S. (...) P. 3) waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder werd ondermijnd.

U was eveneens tegenstrijdig toen u eerst verklaarde dat u bij de politie was gaan klagen nadat de criminele autoriteiten uw zaak en uw auto's hadden beschadigd (GV1 P. 7; P. 9) – uw echtgenote bevestigde dat eveneens (GV1 S. (...) P. 4) - om vervolgens te ontkennen dat u ooit persoonlijk bij de politie was geweest dat het in feite uw moeder was die klacht bij de politie had neergelegd voor de beschadiging van haar wagen (GV2 P. 8)."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door boudweg en op algemene, niet nader uitgewerkte en ongefundeerde wijze te beweren dat *"tijdens hun interviews verwarringen zijn ontstaan, die zij niet kunnen verklaren"*, ontkrachten verzoekende partijen de vastgestelde tegenstrijdigheden immers hoegenaamd niet. De vraagstelling geschiedde inzake het voorgaande namelijk in duidelijke bewoordingen en hun voormelde verklaringen waren duidelijk, niet mis te verstaan, niet voor interpretatie vatbaar en manifest met elkaar in strijd. Door eenvoudigweg vast te houden aan en te volharen in één versie van de eerder door hen afgelegde verklaringen, heffen verzoekende partijen de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen deze verklaringen en hun overige gezegden verder hoegenaamd niet op.

Verder wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

"Bovendien slaagde u er niet in om het verband tussen de gevangeneerde auto van uw moeder en uw eigen problemen met de criminele autoriteiten op een aannemelijke wijze aan te tonen. Zo is het frappant dat de criminele autoriteiten niet eerder hadden gekozen om de auto's te beschadigen die u te koop had staan in een poging om uw handel te saboteren. Voorts is het eveneens frappant dat u niet samen met uw moeder een klacht had ingediend gezien het feit dat u de persoon was die zij door het vandalisme trachtten te treffen. Het feit dat de door u voorgelegde politie-aangifte (zie groene map, bijlage 8) evenmin verwees naar een mogelijk verband met uw problemen maakte het door u gelegd verband tussen haar beschadigde wagen en uw problemen met de criminele organisaties ongeloofwaardig."

Verzoekende partijen slagen er niet in deze motieven te ontkrachten. Redelijkerwijze kan wel degelijk worden aangenomen dat dergelijke criminele organisatie er eerder voor zou hebben geopteerd om de druk op verzoeker te verhogen door het toebrengen van schade aan zijn zaak en de auto's die hij te koop had staan. Gezien het de criminelen te doen was om een deel van de inkomsten van deze zaak, kan worden aangenomen dat zij eerder hun toevlucht zouden hebben gezocht tot zulke handelingen. Verder is het, ook indien de wagen op naam van verzoekers moeder stond, wel degelijk onaannemelijk dat verzoeker niet samen met zijn moeder klacht ging indienen bij de politie indien verzoeker werkelijk van mening was dat de personen die de wagen van zijn moeder beschadigden het in wezen om hem gemunt hadden. Nog minder geloofwaardig is het daarbij dat er in de politie-aangifte geen enkele verwijzing zou zijn opgenomen naar een mogelijk verband met verzoekers problemen. Gelet op al deze vaststellingen, kan niet worden aangenomen dat de beschadigingen aan de wagen van verzoekers moeder enig verband zouden vertonen met de beweerdde problemen van verzoekende partijen met de criminele organisaties.

Tevens wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

"Voorts was het frappant hoe weinig u wist over de personen die u herhaaldelijk bedreigden. Zo kwam u amper verder dan dat de criminele autoriteiten loopjongens naar u toestuurd om u af te persen (GV2 P. 10). Redelijkerwijs zou verwacht kunnen worden dat u zich meer zou informeren naar de personen die zowel u als uw familie herhaaldelijk viseerden en met de dood bedreigden wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder ondermijnde."

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zij vergenoegen zich er immers toe eenvoudigweg te bevestigen dat zij niet meer informatie kunnen verstrekken over de personen die hen zouden hebben bedreigd.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat verzoeker uiterst vage verklaringen aflegde over zijn beweerdde herhaalde ontmoetingen met de criminelen. Gevraagd om meer informatie omtrent zijn eerste ontmoeting met deze criminelen en wanneer deze ontmoeting precies plaatsvond, bleek hij de datum wanneer hij hen voor het eerst ontmoette namelijk niet te kunnen geven en kwam hij niet verder dan aan te geven dat hij hen ontmoette en dat zij een gesprek hadden. Vervolgens gevraagd waar hij hen ontmoette, kwam verzoeker niet verder dan aan te geven: *"Ik herinner me niet of het de eerste of tweede ontmoeting was wanneer ze mij hebben meegenomen om te drinken en toen hebben wij gesproken"* (administratief dossier, notities van het tweede persoonlijk onderhoud van verzoeker, p.11). Zo de aangevoerde problemen van verzoekende partijen strookten met de werkelijkheid, kon worden verwacht dat verzoeker meer precieze verklaringen zou kunnen afleggen over zijn beweerdde herhaalde ontmoetingen met de criminelen en dat hij minstens zou kunnen aangeven of hij door hen werd meegenomen de eerste of de tweede keer wanneer hij hen ontmoette.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende aangevoerde problemen.

Kritiek op de overige, overvloedige motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, inzake de eventuele beschermingsmogelijkheden die verzoekende partijen in het kader van hun vermeende problemen genieten in Georgië, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissingen.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten zijn geenszins van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

Met betrekking tot de documenten die verzoekende partijen reeds eerder neerlegden, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, wordt in de bestreden beslissingen geheel terecht gesteld:

“Zo wordt er geen twijfel geplaatst bij het feit dat uw echtgenote een webshop uitbaatte of dat u in het verleden een autohandel had. Wat het dreigbericht betreft die u een week voor uw eerste gehoor zou hebben ontvangen dient voornamelijk gewezen te worden op de wel erg toevallige timing de verzending. Zulke berichten kunnen overigens makkelijk geënceneerd worden, wat de bewijswaarde ervan relatief maakt. Dit geldt eveneens voor de verklaringen van uw priester, familieleden en bureaus die u ter staving voorlegde. De foto's van de kapotte ruit en de beschadigde auto's zeggen niets over de omstandigheden waarin die schade werd toegebracht waardoor de bewijskracht ervan relatief maakt, het document van de politie van Rustavi bevestigt louter dat uw moeder een pv liet opstellen in november 2017 zonder enig verband te leggen met uw persoonlijke problemen. De medische documenten die u voorlegde konden evenmin overtuigen omdat die opnieuw weinig vertelden over de oorzaak van uw aandoeningen. Tijdens uw interview suggereerde u overigens zelf dat uw vergiftiging mogelijk een loutere allergische reactie was geweest (GV2 P. 12) wat de ernst van uw vluchtrelaas enkel verder had onderuit haalde. De medische documenten die uw echtgenote voorlegde konden evenmin overtuigen. Zo verklaarde u dat het bewijsstukken waren die moesten aantonen dat zij psychologisch werd opgevolgd als gevolg van de bedreigingen. Geen van beide voorgelegde documenten hebben echter betrekking op psychologische behandeling van uw echtgenote. Het eerste document heeft betrekking op de noodkeizersnede die zij op 30/01/2022 had ondergaan maar verwijzen louter naar het feit dat zij tijdens haar zwangerschap werd behandeld voor een nasale infectie en dat zij was bevallen met een keizersnede.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Aangaande de schermafbeeldingen van de via Messenger ontvangen bedreigingen, dient te worden opgemerkt dat zulke schermafbeeldingen eenvoudigweg kunnen worden gefabriceerd en gemanipuleerd. Verder kunnen zulke Messenger-berichten simpelweg worden gesolliciteerd en geënceneerd, hetgeen de bewijswaarde van dergelijke berichten relativeert. Ook de verklaringen van de priester, familieleden en bureaus van verzoekende partijen ontberen de nodige bewijswaarde. Deze verklaringen kunnen eenvoudigweg zijn gesolliciteerd en op verzoek van verzoekende partijen zijn opgesteld. Bovendien gaan zij niet uit van een objectieve bron doch werden zij opgesteld door privépersonen die een (nauwe) persoonlijke band vertonen met verzoekende partijen. Aan dergelijke getuigenissen kan geen bewijswaarde worden gehecht. De voormelde vaststellingen klemmen nog des te meer daar de voormelde stukken, net als de overige, in de hoger geciteerde motivering opgenomen documenten, niet worden neergelegd in het kader en ter adstructie van een geloofwaardig relaas. Aan zulke stukken kan namelijk hoogstens een ondersteunende bewijswaarde worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gezien deze stukken *in casu* niet worden neergelegd in het kader en ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, ontberen zij de nodige bewijswaarde. Voor het overige laten verzoekende partijen de voormelde motieven volledig onverlet. Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze volledig onverlet laten, onverminderd overeind.

Met betrekking tot het stuk dat verzoekende partijen ter terechtzitting neerleggen door middel van een aanvullende nota, dient te worden herhaald dat dit stuk slechts wordt neergelegd in de vorm van een kleurenkopie. Gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke kleurenkopieën, kan aan dit stuk derhalve geen bewijswaarde worden gehecht. Voorts kan opnieuw worden opgemerkt dat dit stuk niet vergezeld gaat van een voor eensluidende verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR RvV. Aldus is het onmogelijk de inhoud van dit stuk na te gaan. Hoe dan ook kan aan zulk stuk hoe dan ook slechts een ondersteunende bewijswaarde worden gehecht, met name het vermogen om een intrinsiek geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kan zulk stuk echter hoegenaamd niet volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van een asielaanvraag te herstellen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Verzoekende partijen beroepen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere motieven dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, tonen verzoekende partijen, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hunnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer

naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.8. Verzoekende partijen kunnen met hun verwijzing naar rechtspraak die in het verleden werd geveld door de Raad tot slot geenszins afbreuk doen aan hetgeen voorafgaat. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

4.9. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit beginsel door verzoekende partijen evenmin op dienstige wijze aangevoerd.

4.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT